

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117220127
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117220127.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holič a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: Prima banka, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: L. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX/XX, K., o zaplatenie sumy 6.081,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 6. decembra 2019 č.k. 38Csp/51/2017-78 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti (výrok II.), v časti lehoty plnenia priznanej pohľadávky vo výroku I. a v závislom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) z r u š u j e a konanie ohľadne výroku II. a lehoty plnenia priznanej pohľadávky vo výroku I. z a s t a v u j e .

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.249,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.242,41 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 250,- eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa splnením, čo i len jednej splátky stane sa splatný celý dlh. Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.); žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 232 ods. 2 a 4, § 251, § 255 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je z väčšej časti dôvodná, keď v konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, avšak žalovaný si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, pričom z dôvodu omeškania so splácaním úveru žalobca úver predčasne zosplatnil ku dňu 24.08.2017. Vzhľadom na uvedené uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu istiny vo výške 6.081,45 Eur (poskytnutá suma 6.800,- Eur mínus splatená istina 718,55 Eur), úrok z úveru vo výške 160,96 Eur (neuhradený úrok z úveru vyčíslený do predčasného zosplatnenia dňa 24.08.2017 - v zmysle Prepočtu zmluvných úrokov na rube č.l. 42, ktorý výpočet žalovaný nespochybnil), ako aj poplatky za poistenie vo výške 4,68,- Eur (2x 2,34 Eur za mesiace 05-06/2017). Keďže sa žalovaný dostal s platením splátok do omeškania, žalobca má nárok na úrok z omeškania z jednotlivých splátok vyčíslený za obdobie od 23.05.2017 do zosplatnenia úveru dňa 24.08.2017 v celkovej sume 2,47 Eur. Následne došlo k predčasnému zosplatneniu úveru ku dňu 24.08.2017, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. S poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania z priznanej sumy istiny a úroku t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení (25.08.2017) vo

výške 5% ročne. Súd preto žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.242,41 Eur (istina 6.081,45 Eur + úrok 160,96 Eur) od 25.08.2017 až do zaplatenia. V časti požadovaných úrokov z úveru po zosplatnení, t.j. úroku 7,90% ročne zo sumy 6.081,45 Eur od 25.08.2017 do zaplatenia, považoval súd žalobu za nedôvodnú a túto vo výroku II. rozsudku zamietol, z nižšie uvedených dôvodov. Súd považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 6.249,56 Eur (nesplatená istina 6.081,45 Eur + úroky z úveru do zosplatnenia 160,96 Eur + vyčíslený úrok z omeškania do zosplatnenia 2,47 Eur + poplatok za poistenie 4,68 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.242,41 Eur od 25.08.2017 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel a vo zvyšku (zmluvný úrok po zosplatnení) žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. rozsudku ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného a žiadosti žalovaného, ako aj jeho sociálnej situácii, mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanému splácanie dlhu v splátkach po 250,- Eur mesačne so splatnosťou do 25. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Súd pritom prihliadol jednak na výšku dlhu, ako aj na sociálnu situáciu žalovaného (exekúcie, príjem vo výške 900,- Eur v hrubom), keď prejavil svoj záujem o splnenie dlhu, ale vzhľadom na výšku istiny žiadal plnenie v splátkach. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená právo žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% percent, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. Pri zamietnutí žaloby v časti úroku po splatnosti súd na uvedené neprihliadal ako na smerodajné pri určení výšky úspechu žalobcu, pretože príslušenstvo nebolo samostatným predmetom konania.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá (výrok II.) a v časti výroku I., v ktorom súd priznal žalovanému možnosť splatenia dlžnej sumy v splátkach vo výške 250,- eur mesačne a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) a písm. f) CSP. V odvolaní odvolateľ uviedol, že má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázal na ustanovenie § 497 a § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj dôvodovú správu k zákonu č. 106/2014 Z.z. a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019, Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co/108/2017 z 29.05.2018 8Co/138/2017-83 zo dňa 27.03.2018 č.k. 8Co/206/2018-175 zo dňa 27.11.2018, Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017 atď., Najvyššieho súdu Českej republiky č.k. 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.08.2014 sp. zn. 4Obo/143/98, uznesenie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012. K výroku rozhodnutia súdu, ktorým povolil žalovanému splácať dlžnú sumu v splátkach žalobca uviedol, že súd mal možnosť neurčiť paričnú lehotu, alternatívne určiť dlhšiu ako 3 dni, avšak výlučne v odôvodnených prípadoch. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina 11Co/91/2017-138 zo dňa 16.05.2017, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/87/2019 zo dňa 19.06.2019 a Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/163/2018 zo dňa 17.04.2019 a uviedol, že súd nemôže dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku, keď nedostatočne preskúmal pomery žalovaného a vychádzal iba z tvrdení žalovaného, ktorý neprodukoval žiadny dôkaz o svojej situácii a uvedený nezaobstaral ani súd. Ďalej žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky.

5. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

6. Keďže žiadna zo strán nepodala odvolanie voči vyhovujúcej časti rozsudku, v ktorej súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.249,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 25.08.2017 do zaplatenia, v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť, nakoľko žalobca podal odvolanie len v časti určenia lehoty splatnosti predmetnej pohľadávky.

7. Potom, ako žalobca podal odvolanie v priebehu odvolacieho konania bolo zistené, že Okresný súd Trnava uznesením č.k. 28OdS/5/2019 zo dňa 08.01.2020 vyhlásil konkurz na majetok žalovaného, zverejnený v Obchodnom vestníku č. 8/2020 dňa 14.01.2020 (údaje verejne prístupné).

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), skôr ako mohol pristúpiť k meritórному preskúmaniu veci na základe podaného odvolania, musel sa zaoberať právne významnou skutočnosťou, vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka.

9. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

10. Podľa § 166a cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu. (ods. 1) Pohľadávky podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou. (ods. 2)

11. Podľa § 166b cit. zákona, za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5 % istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva, b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu, c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom, d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom, e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom, f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára (ods. 1) Nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky. (ods. 2)

12. Podľa § 166c ods. 1 cit. zákona, oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: a) pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, b) pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddĺžení, c) zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, d) pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, e) pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, f) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi, g) peňažný trest podľa Trestného zákona, h) nepeňažná pohľadávka.

13. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone (zákon č. 5/2007 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii) dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddĺžiť sa možno dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti, druhej hlavy zákona č. 7/2005 Z. z.) alebo splátkovým kalendárom (podľa štvrtej časti, tretej hlavy uvedeného zákona). Voľba formy oddĺženia je výlučne na dlžníkovi, tento nepodáva všeobecný návrh na oddĺženie, kde by vhodnú formu určil súd, príp. správca, ale voľbu spôsobu oddĺženia vykoná dlžník podaním príslušného návrhu.

14. K procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu podľa štvrtej časti konkurzného zákona odvolací súd vyzdvihuje, že na rozdiel od likvidačného konkurzu (druhá časť, prvá hlava konkurzného zákona), súdne konania, v ktorých sa uplatňujú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddĺžovacom konkurze (§ 166a a nasl.) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b) sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e).

15. Žalobca si žalobným návrhom uplatnil voči žalovanému pohľadávku zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá mala podľa žalobcu vzniknúť pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného v rámci

jeho oddĺženia. Vzhľadom na to, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovaného sa začal konkurz, ako aj na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného, boli naplnené zákonné predpoklady na zastavenie predmetného konania, s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., k čomu potom odvolací súd i pristúpil, tu po predchádzajúcom zrušení napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu s podporným použitím § 391 ods. 1 v spojení s § 389 ods. 1 písm. d) CSP (dôvody pre vydanie napadnutého rozhodnutia neskôr odpadli), vychádzajúc pritom tiež zo znenia čl. 4 ods. 1 CSP (umožňujúceho použiť analógiu ako špecifický prostriedok interpretácie práva), keďže zákonodarca pri koncipovaní na vec sa vzťahujúcu právnu normu výslovne neriešil všetky do úvahy prichádzajúce situácie, za ktorých môže dôjsť k naplneniu zákonných predpokladov na zastavenie konania podľa § 167e, teda že sa tak môže stať aj v odvolacom konaní. Účelom predmetného zákonného ustanovenia je jednoznačne zastavenie konania bez rozhodnutia o uplatnenej pohľadávke, ktorá pohľadávka môže byť uspokojená iba v konkurze, preto podľa odvolacieho súdu zastaveniu konania musí predchádzať zrušenie napadnutého rozsudku o predmetnej pohľadávke, na čom je v podstate koncipovaný aj sám Civilný sporový poriadok, ktorý so zastavením konania odvolacím súdom vždy viaže i zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že vyhovujúca časť predmetného rozsudku vo výroku I., v ktorej súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu vo výške 6.249,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% od 25.08.2017 do zaplatenia nadobudla právoplatnosť predtým, ako bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz zverejnený v Obchodnom vestníku dňa 14.01.2020. V dôsledku podania odvolania žalobcom neprávoplatnou ku dňu vyhlásenia konkurzu bola iba časť preskúmaného rozsudku, v ktorej súd určil žalovanému povinnosť zaplatiť priznanú pohľadávku vo výške 6.249,56 eur spolu s príslušenstvom v pravidelných mesačných splátkach vo výške 250,- eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatný celý dlh, t.j. v časti určenia lehoty plnenia priznanej pohľadávky a taktiež v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (výrok II.), ako aj závislý výrok III. o náhrade trov konania.

17. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd s odkazom najmä na citované ustanovenia § 167e ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii rozsudok súdu prvej inštancie v neprávoplatne zamietajúcej časti výroku I. ohľadne určenia lehoty plnenia priznanej pohľadávky, v časti výroku II., ktorou súd žalobu vo zvyšku zamietol, ako aj v závislom výroku III. o náhrade trov konania zrušil a konanie v tejto zrušenej časti s výnimkou závislého výroku o náhrade trov konania prvoinštančného zastavil. Aj keď odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti lehoty plnenia, ktorou súd prvej inštancie povolil zaplatiť žalovanému priznanú pohľadávku vo výroku I. v splátkach po 250,- eur mesačne, vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, v danom prípade odvolací súd nemôže preskúmať správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o umožnení platiť túto priznanú pohľadávku v splátkach a preto nastupuje zákonná lehota uloženej povinnosti plnenia v zmysle § 232 ods. 3 veta prvá CSP a teda, že lehotou na plnenie v danom prípade bude trojdňová lehota a plynie od právoplatnosti rozsudku.

18. O nároku na náhradu trov konania bolo potom rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a s analogickým použitím § 255 ods. 2 CSP, vychádzajúc zo situácie, že zákonným dôvodom zastavenia konania bola objektívna skutočnosť, vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného ako zákonný dôvod zastavenia konania, ku ktorej právnej skutočnosti došlo až v prebiehajúcom odvolacom konaní, čím potom žiadnej zo strán sporu z procesného hľadiska nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, preto ani žiadna zo strán sporu nemôže mať právo na náhradu trov konania.

19. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).